

zloof tusschen daarbeiders grooter te maken! Neen, dat nooit! Gij zult ter stembus ge- roepen worden, gaat er heen en stemt in volle vertrouwen voor de lijst der vrije werk- lieden!

Gij zult u machtig vinden in den kreet : **Voor de werklieden en land- bouwers, allen verdrukten: ééne klas, ééne partij, ééne lijst. Leven de socialisten!**

LIBERTS.

Vreemde granen. — In de laatste dagen kwamen veel granen aan, zoowel in onze haven als in de havens van Engeland. Daarbij heeft de molaar weinig gevraagd, omdat zijn voortbrengselen langzaam afreken; de inlandsche teelt, aangeprikkeld door prijzen, welke zij in 4 of 5 jaren niet eens zoo voordeelig zag, bracht veel op de markt; bij dit alles komt het dat de prijzen wel wat slapper geweest zijn dan gewoonlijk.

Wat zal ons de toekomst voorbehouden? De stock te Odessa en te Nicolaïef vermeerderde met 2 1/2 miljoen quarters. Daarentegen verminderde hij, gedurende de laatste drie weken, in de Vereenigde Staten met 6 1/2 milloen bushels, in stede van, zooals verleden jaar, met 3 1/2 milloen te vermeerderen, dus een verschil van 10 mil- joen bushels.

Voegen we daarbij dat de vlottende hoe- veelheid naar onze haven vermindert in ernstige evenredigheid.

De berichten uit Argentina blijven boven- dien ongunstig en de uitvoerbare hoeveel- heid zal zeker de 2 1/2 miljoen quarters van verleden jaar niet overtreffen.

In Indië en Australië zijn de jongste regens niet toereikend geweest om den oogst te verbeteren. Van dien kant blijft dus alle uitvoer onmogelijk.

Bijgevolg mag men geen ernstige afslag verwachten.

Men meent algemeen dat zelfs bij de a. s. lente de prijzen zouden kunnen stijgen, tenzij nochtans speculation of beursschache- ringen tusschen beide kwamen om alles on- middellijk eene verhooging te doen inslaan.

Waar een zaak in de handen van het kapita- lisme blijft moet men zich aan alles ver- wachten. S. B.

Buitenlieden!

Ik wil u hier in deze regelen doen zien hoe een braaf katholiek mensch, die het hart op de goede plaats draagt, gelijk Christus, socialist werd, en voor het arme werkvolk preekt in stad en dorp. Christus was een volksvriend, en het is juist daarom dat ik de leering van Christus beminde! Wie is de schuld dat ik en duizende met mij van dag tot dag tot het socialisme overgaan? Alleenlijk de katholieken die de leering van Christus vervalschen.

Om socialist te worden moet men het hart op de rechte plaats dragen: geen gierigaard, geen afgunstige, geen onkuischaard, geen dief of bedrieger kan socialist worden. Een

socialist mag den naam van navolger van Christus dragen. Wij strijden voor de rech- ten waar Christus voor gestreden heeft. Gedurende 46 jaren heb ik mijne katholieke plichten vervuld en nu ben ik sinds twee jaren socialist en ik beklaag het mij dat ik het geen twintig jaren vroeger geworden ben. Vroeger las ik nooit, maar ik ging bij een socialist werken, en dan las ik zeer veel: katholieke, liberale, socialistische schriften, 't was mij om 't even wat: nooit werd mij verboden het een of ander te lezen. Nooit werd me verboden naar de kerk te gaan. Ik heb zelfs sinds 4 jaar en tot heden toe twee dochters in het katholiek pensionaat te P... en nooit werd me gevraagd ze daar weg te doen.

Met dit alles ben ik mensch geworden. Ik heb de wereld leeren kennen en wie voor ons goed en wie voor ons nadeel zijn!

In het *Beknopt Verslag* der Kamers, heb ik gelezen wat de socialisten vroegen voor de landbouwers en stadsarbeiders, naar al wat zij vroegen voor het opbeuren van het arme volk werd door de katholieke Kamerleden verworpen.

Ik heb groote schrijvers leeren kennen, zelfs pausen en pastoors, zooals bij voorbeeld paus Gregorius die zegde aan zijne geeste- lijkheid: « Die niet van het hunne willen geven om de armen te helpen, moet zij ver- manen, dat zij wel bedenken dat deze aarde waaruit hun rijkdom voortgekomen is, alle menschen als gemeen goed werd gegeven! »

Maar de geestelijken die dezen raad vol- gen, zooals pastoor Daens, worden door de katholieken vervolgd en gelasterd.

Zoo handelt men met menschen die voor de waarheid strijden. Alle dagen tracht men de socialistenzelfde vervolgingen toe te passen. Maar geen kanon of bajonnet kan het socialisme tegenhouden. Wij sterven liever dan de waarheid te verzwijgen!

Komt tot ons, buitenlieden, laat u niet afschrikken voor het socialisme: wij zijn uwe ware broeders die trachten dat in de wereld iedereen broeder en zuster zal wor- den en dat onze aarde voor allen een paradijs worde; dat alwie werkt, mag genieten, terwijl nu degene die werkt en alles voort- brengt, te weinig krijgt om te leven en te veel om te sterven. Sluit u dus bij ons aan, allen zullen wij ons scharen onder het roode vaandel. N. V. K.

Uit Hansbeke

Ik neem de pen in de hand om u het een en ander te schrijven over mijnen toestand. Ik ben nog niet lang getrouwd en zit nu met eenen last van verscheidene kinderen. Ik en mijne vrouw winnen te samen een frank en een kwartaal daags.

Wij werken van 's morgens vroeg tot 's avonds laat. Wij zijn brave, katholieke menschen die altijd ter kerk gaan, maar wij lijden toch zoo veel armoede, en de rijke menschen komen ons niet helpen.

Wij hebben van de week uwe gazet ont- vangen en wij hebben daar eenige regelen in gevonden waarover wij ten uiterste kon-

Op het oogenblik dat wij den zwarten man zien te voorschijn komen, weigerde het kop- pige rijbeest zijnen weg voort te zetten; het stond onbewegelijk niettegenstaande de stok- slagen die meester Hikpik het toediende. Ivo zag het en keerde langzaam langs de slij- kerige baan terug. Hij groette den rijder, en het dier bij den toom grijpende, leidde hij hetzelfde voort, viel eenige malen, hetgeen den zwarten man deed lachen, doch bereikte eindelijk het hoogere en drooge pad.

— Bravo, magister, zeide Hikpik; het was eene goede gedachte van u, mij daar uit de verlegenheid te helpen. Gij kunt u gelukkig rekenen iets gedaan te hebben dat nuttig en dienstig is.

— Het doet mij genoegen, meester, u te kunnen verplichten, zeide Ivo zacht, en scheen niet gekwetst door de grove beleedi- ging die hem werd toegeworpen. De men- schen moeten elkander bijstaan in dit leven — voegde hij er bij, terwijl hij langs het dier voortstapte.

— Zeker, magister, zeker! lachte Hikpik. Ik volbreng dien last nauwkeurig en heb vandaag weder twee schuldeischers aan hunne eerlijk gewonnen stuivers geholpen. Twee verkooping, magister!... twee... Ha, ha! dat geeft eene ronde som aan Hikpik...

— En waar zullen de arme moeders blij- ven? vroeg de meester, terwijl hij een smee- kenden oogslag naar den zwarten man wierp — en waarheen zullen hare arme kinderen gaan?

tent waren; wij komen tot u om troost; die katholieke mannen zouden iemand uithon- deren!

Ik heb de verledene kiezing voor u ge- kozen, beste vrienden, en op de toekomstige kiezing hebt gij mijne stem wederom; gij zijt mannen die iemand op den rechten weg zult zetten; ik kom tot u vol vreugde, vol hoop op een toekomstig beter lot.

Een boerke.

Wat zijn Anti-socialisten?

Velen uwer, hebben reeds blaadjes van Anti-socialisten gelezen, waarin zij ons, Socialist, voorstellen als monsters en bar- baren, en zich zelf doen doorgaan als vrienden van het volk. Gewis hebt gij u af- gevraagd, wat voor mannen dat zijn. Ehwel, wij die van ondervinding kunnen spreken, gaan u dat, op eerlijke wijze, uitleggen.

Kent gij geen mannen op uw dorp, die den Zondag, in de herbergen dringen, om uwe gesprekken afteluisteren, en te hooren, of gij niet klaagt over de hooge pachten?

Die regelmatig elke week, de gebuurten afloopen, om te onderzoeken, of Pier, Jan en Cies, ter mis is geweest.

Die het over 't hart niet krijgen, dat gij op dagen, van kermis, een dansje doet?

Die toezien, of gij niet nalaat de St. Pieters- penning te gedanken? Die tracht te ontdek- ken wat gazetje gij leest?

Kortom, mannen die er behagen in schep- pen, alles te weet te komen, om het aan den neer pastoor en kasteelheer overtemaken. Kent gij ze? Dan weet gij wat anti-socialisten zijn. 't Zijn de verraders der arbeiders, de kruipers, voetlieters en verachte der rijken, zij zijn voor een groot deel de schuld, van de heerschende ellende, want, daar waar de werklieden in strijd zijn, om verhooging van loon, tot verzachting van hun neteligen toe- stand, komen die verkochten hunne werk- broeders onderkruipen, waardoor zij vrees en verdeeldheid stichten, en dit ten voor- deele van miljoenen fabriekanten. Dat is gebeurd te Gent en te Brussel. Dat zullen zij overal doen, en die venijnige volksver- leiders, komen uwe stem vragen, onder voorwendsel, dat zij uwen toestand zullen verbeteren, dat zij u zullen redden, uit den erbarmlijke staat waarin gij u bevindt. Wat huichelaars! Wat volksfoppers! Zie vrien- den, in de Kamers te Brussel, zitten er een zestal van hunne janklaassen, en die klucht- spelers, hebben noch geen enkel wetsvoor- stel ingediend, betreffende het pensioen, verlaging van pachten, schade-loosstelling voor de landbouwer, door veeziekten, over- strooming, brand of iets dergelijks getroffen, ook niet voor 't gelijkstellen, in 't worden van soldaat voor arm en rijk, noch voor 't verminderen der belastingen op de werk- mansbenodigdheden, niets van dat alles!

Daar hebben zij nooit aangedacht. Dat kwam niet in 't brein van die lichtschuwers, maar als het omdeven was, miljoenen te stemmen voor koning, bisschoppen, generalen en gendarmen, daar waren zij gretig toe bereid. Ook dat, teekent hunne volksverachting, en

Daar zijn 188 ingeschrevenen en 33 uitge- stelden van de vorige jaren.

34 wordt dus het laagste, 221 het hoogste nummer.

Hamont. — ??? — De bevoegde be- ambten komen in het klooster der zusters Ursulinen alhier, gelegen op de grensline, eene geheime margarinefabriek te ontdek- ken.

De katholieke bladen weten daar natuur- lijk niets van.

Aalst. — *Domheden.* — Deze week werd hier een vlugschriftje verspreid, gericht tegen de christene democraten, welke den persoonlijke dienst verdedigen. Onder an- der domheden werd hierin gezegd dat zoo de rijken moesten dienen in het leger gelijk de armen, het verschil van stand duidelijker zou worden voor de arbeiders, vermits deze beter getuigen zouden wezen van al de voordeelen welke de fortuin verschaft. Schrijver wil hieruit besluiten dat de haat tusschen de standen er meer zou door opge- wekt en aangehitst worden.

De onnoozelaar, die zulks heeft uitge-

toont met welke schijnheiligheid zij voor den werkmans bezielde zijn.

Wij socialisten wisten wel, dat er van die tafelschuimers niets te verwachten was.

Immers Christus heeft het voorspeld; Hij zegde: men kan geen twee heeren dienen, en zij, zij willen welstaan, met loondieven en loonslaven, verdrukkers en verdrukten, en dat is onmogelijk, zonder een van beide te mishagen: De arbeider hebben zij mis- haagd en verraden.

Wiaak! over dergelijke mannen die, ter wille van een goudstuk, hunne klas verlik- ken, die, 't volk op een dwaalspoor brengen, ten bate van rijke, luie, geldwolven. Maar gij, landbouwers, die 't verraad minacht, die de vrijheid mint, die welstand wilt voor uw zwoegen, die de arbeid wilt geëerbiedigd zien, die wilt als mensch erkend worden, die geen verworping of slaaf wilt wezen, gij zult zonder aarzelen, onbewimpeld, voor de lijst der socialisten stemmen, die zich waardig zullen weten te kwijten, van de hun opgelegde taak. L. HARDYNS.

Nieuws van den Buiten

Meirelbeke. — *Bevolking.* — Gedu- rende het jaar 1896 zijn er 189 kinderen ge- boren waarvan 91 van het mannelijk geslacht en 98 van het vrouwelijk geslacht; 85 per- sonen zijn overleden waarvan 60 van het mannelijk geslacht en 25 van het vrouwelijk geslacht. 204 personen hebben zich in onze gemeente gevestigd, waarvan 98 van het mannelijk geslacht en 106 van het vrouwe- lijk geslacht. 193 personen hebben onze gemeente verlaten, waarvan 99 van het man- nelijk geslacht en 94 van het vrouwelijk geslacht. 48 huwelijken hebben plaats gehad.

De bevolking is vermeerderd met 115 en zij belooft op 1 januari 1897 tot 5208 inwoners.

Lokeren. — De loting zal alhier plaats hebben donderdag 4 februari, om 8 1/2 ure 's morgens.

Daar zijn 188 ingeschrevenen en 33 uitge- stelden van de vorige jaren.

34 wordt dus het laagste, 221 het hoogste nummer.

Hamont. — ??? — De bevoegde be- ambten komen in het klooster der zusters Ursulinen alhier, gelegen op de grensline, eene geheime margarinefabriek te ontdek- ken.

De katholieke bladen weten daar natuur- lijk niets van.

Aalst. — *Domheden.* — Deze week werd hier een vlugschriftje verspreid, gericht tegen de christene democraten, welke den persoonlijke dienst verdedigen. Onder an- der domheden werd hierin gezegd dat zoo de rijken moesten dienen in het leger gelijk de armen, het verschil van stand duidelijker zou worden voor de arbeiders, vermits deze beter getuigen zouden wezen van al de voordeelen welke de fortuin verschaft. Schrijver wil hieruit besluiten dat de haat tusschen de standen er meer zou door opge- wekt en aangehitst worden.

De onnoozelaar, die zulks heeft uitge-

« Frans van Martha! » bij die woorden liet de schoolmeester de teugels los, en ter- wijl grauwte door de modder voortplaste, stapte de grijze man, het hoofd op de borst gebogen, over het voetpad.

— Waaraan denkt gij? magister, schreeuw- de Hikpik.

— Ik denk aan Frans en aan de ongeluk- kige Martha. Zij zijn zoo goed, zoo braaf... en toch zullen zij moeten scheiden; want uw zoon is vrij, zegt men; gij zijt wel geluk- kig, uw Tony niet te moeten afstaan.

— Gelukkig! lachte de meester. Zijt gij dronken, magister? Er is geen gelukkiger leven voor een armen duivel dan de soldaten- stand. Men heeft eten, drinken en kleederen; men wordt een beschaafd mensch... Maar gij weent, magister? Bah! wat is er aan een armen straatlooper gelegen!

— Gij zijt onrechtvaardig, meester: Frans is braaf en werkzaam. Ik heb hem lief als mijn eigen kind... En zijne moeder dan?... De arme vrouw! zij bemint haar kind zoo vurig; zij zou het licht harer oogen geven, om het te mogen behouden!

— Gij zijt zinneloos, magister; men moet het vaderland en den koning dienen.

— O ja, maar waarom dient de rijke het vaderland en den koning niet, hij die be- lang heeft in de rust, want hij heeft rijkdom- men; terwijl de arme niets heeft dat bedreigd wordt, tenzij hij zelve. Waarom moet de laatste van den boezem der moeder gerukt worden, terwijl de rijke moeder haar kind

FRAGMENTEN

UIT

De Arme Schoolmeester

DORPSVERHAAL

DOOR

A. Snieders, J. R.

II. Twee verschillende karakters

Van dien omweg keerde de schoolmeester zoo moeilijk terug, nat en bevend van koude, terwijl hij van tijd tot tijd moest rusten, om nieuwe kracht te scheppen. Hij was nog een groot eind wegs van huis, toen een nader- komende stap, een onafgebroken geroep hem in de ooren klonk. De goede man zag om en bemerkte Hikpik, die den zwarten ezel, op welken hij zat, met onbarmhartige slagen door het slijk dreef. De deurwaarder bereed dit dier op zijne tochten, als hij den arme soms het laatste kleed ging onteigenen, als hij het laatste stuk huisraad voor eene gerin- ge schuld in beslag ging nemen.

Op zijnen zwartel ezel, met rooden zadels, in zijnen somberen regenmantel gedraaid en de hoed diep in de oogen getrokken, was Hikpik een onheilspellend schepsel; en geen wonder, als hij daarbij zijn helsch gelach liet hooren, dat de kinderen verschrikt zich verborgen, fdat de arme huismoeders soms weenend voor hem op de kniën zakten.

kraamd hebben. sommige geld hunne ouders se Zien v om te w te ontwil arbeiders paarden, Wij b van den huilen wat stre begrijpen de demo het ontvil ten kom wat men

Meest heeft m gezet, d gewoond een cent Het ge is eigen daarom op straat Daar, samen g zij alles gemakke laars nog geraken, er uit en Gedur regelmat de waar worden: straat ge

Hoe s De Ar ten beta dan de p

Iscg vertelt b Over van een Weln

gevang, niets. Men knecht den en

Men v verwor Nu se alleen h tusschen naar de

Mee vrienden veldwa wedde De ka meer da

Bré heeft v kermis,

aan ha rijke zo geds nacht in weel aangele het bro wordt v

— H — A God, z zelfden bloei o en het die arm dende, leven rond: daar zi een hal twistz arbeid doodki voudig heenging; i

— F moen d 's avon denkt plooit den na

— z eer v wierp